

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 marca 2023 r.

Poz. 512

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2 marca 2023 r.

w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 283 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia albo które posiadają szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego;
- 2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach;
- 3) warunki i tryb udzielania:
 - a) urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 280 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) dodatkowego urlopu wypoczynkowego przysługującego żołnierzowi zawodowemu:
 - zajmującemu stanowisko służbowe pracownika dydaktycznego, badawczego lub badawczo-dydaktycznego, o którym mowa w art. 281 ust. 1 ustawy,
 - posiadającemu status weterana poszkodowanego, o którym mowa w art. 281 ust. 2 ustawy,
 - pełniącemu zawodową służbę wojskową w warunkach szkodliwych dla zdrowia, o którym mowa w art. 281 ust. 6 ustawy,
 - zajmującemu stanowisko służbowe charakteryzujące się szczególnymi właściwościami, o którym mowa w art. 281 ust. 7 ustawy,
 - z tytułu posiadania odpowiedniego stażu czynnej służby wojskowej, o którym mowa w art. 281 ust. 8 ustawy,
 - c) urlopu aklimatyzacyjnego, o którym mowa w art. 281 ust. 12 ustawy,
 - d) urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 281 ust. 16 ustawy;
- 4) wymiar:
 - a) dodatkowego urlopu wypoczynkowego należnego z tytułu zajmowania stanowiska służbowego charakteryzującego się szczególnymi właściwościami, o którym mowa w art. 281 ust. 7 ustawy,
 - b) urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 281 ust. 13 pkt 2 ustawy;

- 5) warunki i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia takiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem z urlopu lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania;
- 6) warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym:
 - a) zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 281 ust. 15 ustawy,
 - b) zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku skierowania przez właściwy organ do odbycia szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie medycyny, o którym mowa w art. 281 ust. 18 ustawy.

Rozdział 2

Urlop wypoczynkowy i dodatkowe urlopy wypoczynkowe

§ 2. 1. Żołnierz zawodowy składa wniosek do dowódcy jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy, zwanego dalej „dowódcą”, o udzielenie urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego ujętych w planie urlopów.

2. Plan urlopów sporządza się w jednostce wojskowej do dnia 10 grudnia każdego roku kalendarzowego na następny rok kalendarzowy. W przypadku żołnierzy bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej plan urlopów sporządza kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

3. Plan urlopów opracowuje się na podstawie wniosków żołnierzy zawodowych składanych do dnia 30 listopada każdego roku na rok następny. W planie urlopów ujmuje się również urlopy nieudzielone żołnierzowi zawodowemu w latach poprzednich, które wykorzystuje się w pierwszej kolejności.

4. W przypadku wniosku żołnierza zawodowego o udzielenie urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego w innym terminie niż termin określony w planie urlopów zatwierdzonym na rok następny przez dowódcę, a w przypadku żołnierzy bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej zatwierdzonym przez Ministra Obrony Narodowej, dowódca może udzielić temu żołnierzowi urlopu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia normalnego toku służby w jednostce wojskowej.

5. Udzielenie żołnierzowi zawodowemu urlopu w przypadku, o którym mowa w ust. 4, nie wymaga zmiany planu urlopów.

6. W przypadku żołnierzy zawodowych rozpoczynających pełnienie zawodowej służby wojskowej lub kontynuujących ją w innej jednostce wojskowej przepisy ust. 4 i ust. 5 stosuje się.

7. Udzielenie żołnierzowi zawodowemu urlopu oraz dokonywanie zmian dotyczących udzielenia tego urlopu ogłasza się w rozkazie dowódcy, a w przypadku żołnierzy bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej – w rozkazie kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr. W rozkazie tym podaje się rok, za który udzielono urlopu, rodzaj urlopu i czas jego trwania.

§ 3. Żołnierzowi zawodowemu, który ma być skierowany na naukę lub szkolenie w trybie stacjonarnym, trwające co najmniej 6 miesięcy przypadających na drugą połowę roku kalendarzowego, udziela się urlopu wypoczynkowego przysługującego w danym roku kalendarzowym przed skierowaniem go na naukę lub na szkolenie.

§ 4. 1. Żołnierzowi zawodowemu udziela się urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o ile żołnierz ten nie przebywa na zwolnieniu lekarskim lub nie jest zwolniony od zajęć służbowych wskutek konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo nie przebywa na innym urlopie.

2. Jeżeli żołnierz zawodowy nie może wykorzystać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w ustalonym terminie z powodu usprawiedliwionej nieobecności w służbie, w szczególności z powodu przebywania na zwolnieniu lekarskim, dowódca udziela urlopu w terminie późniejszym, nieprzekraczającym jednak 3 miesięcy od ustania przyczyny uniemożliwiającej wykorzystanie urlopu w ustalonym terminie.

§ 5. 1. W przypadku przebywania na zwolnieniu lekarskim w okresie obejmującym okres urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego dowódca przesuwą ten urlop i udziela go żołnierzowi bezpośrednio po zakończeniu trwania tego zwolnienia. Przepis § 2 ust. 5 stosuje się.

2. Na wniosek żołnierza zawodowego lub z inicjatywy dowódcy urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony w okresie późniejszym, nieprzekraczającym jednak 3 miesięcy od zakończenia trwania zwolnienia lekarskiego.

3. Przesunięcia urlopu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie zaświadczenia lekarskiego.

§ 6. 1. Stanowiskami służbowymi, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia, są stanowiska, na których obowiązki służbowe są wykonywane przez co najmniej połowę obowiązującego czasu służby w następujących warunkach szkodliwych dla zdrowia, zaliczonych przez kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy do:

- 1) pierwszego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
 - b) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie,
 - c) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
 - d) narażenie na drgania o ogólnym działaniu na człowieka,
 - e) narażenie na działanie promieniowania laserowego

– jeżeli w środowisku pełnienia służby są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140 oraz z 2023 r. poz. 240);
- 2) drugiego stopnia szkodliwości:
 - a) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
 - b) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
 - c) narażenie na drgania działające na organizm człowieka przez kończyny górne,
 - d) narażenie na hałas

– jeżeli w środowisku pełnienia służby są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 3) trzeciego stopnia szkodliwości – narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300000 MHz w strefie zagrożenia;
- 4) czwartego stopnia szkodliwości – narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich, jeżeli w środowisku pełnienia służby są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. Zaliczenie danego stanowiska do stanowisk, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia, następuje na wniosek:

- 1) sekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej;
- 2) podsekretarza stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej;
- 3) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 4) Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych;
- 5) Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych;
- 6) Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej;
- 7) Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych;
- 8) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego;
- 9) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 10) Dowódcy Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni;
- 11) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej;
- 12) Dowódcy Garnizonu Warszawa;
- 13) rektora-komendanta uczelni wojskowej;
- 14) kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia;
- 15) właściwego kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z kierownikiem komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia.

§ 7. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który przez co najmniej 6 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego pełni służbę na stanowiskach, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia, udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego.

2. Dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługuje żołnierzowi zawodowemu do czasu wyeliminowania czynników szkodliwych, które stanowią uzasadnienie dla przyznania urlopu.

3. Dowódca jednostki stwierdza w rozkazie dziennym o powstaniu lub ustaniu czynników, o których mowa w ust. 2.

§ 8. Dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tytułu zajmowania stanowiska służbowego charakteryzującego się szczególnymi właściwościami udziela się żołnierzom zawodowym, w wymiarze:

1) 10 dni roboczych:

- a) pełniącym służbę w jednostkach powietrzno-desantowych lub innych jednostkach, jeżeli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku,
- b) zajmującym stanowiska nurków lub płetwonurków oraz stanowiska personelu medycznego zabezpieczającego nurkowanie albo stanowiska w strukturach Wojsk Specjalnych objęte obowiązkiem nurkowania, którzy systematycznie w ciągu roku nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej,
- c) wchodzącym w skład etatowych załóg bojowych okrętów nawodnych, jeżeli wychodzili na tych okrętach na morze co najmniej 60 dni w ciągu roku;

2) 15 dni roboczych:

- a) zajmującym stanowiska instruktorów szkolenia spadochronowego,
- b) wchodzącym w skład etatowych załóg okrętów podwodnych, jeżeli wychodzili na tych okrętach w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku,
- c) pełniącym służbę w jednostce przeznaczonej do zwalczania terroryzmu na stanowiskach, których zajmowanie uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej.

§ 9. 1. Dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługuje żołnierzowi zawodowemu od dnia, w którym nabył uprawnienia uzasadniające udzielenie tego urlopu.

2. Żołnierzowi zawodowemu, który w danym roku kalendarzowym wykorzystał dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie w tym samym roku nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wyższym wymiarze, z dniem nabycia tego prawa przysługują kolejne dni urlopu do osiągnięcia łącznie z wykorzystanym urlopem wyższego wymiaru.

3. Żołnierzowi zawodowemu, który nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym i nie wykorzystał go przed przeniesieniem na inne stanowisko służbowe, na którym urlop ten nie przysługuje, udziela się tego urlopu w ciągu 3 miesięcy od dnia przeniesienia.

§ 10. 1. Żołnierzowi zawodowemu, któremu z ważnych względów służbowych nie udzielono urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w danym roku kalendarzowym, udziela się tego urlopu w pierwszej kolejności w ciągu następnego roku kalendarzowego.

2. Dowódcy prowadzą na bieżąco ewidencję urlopów wypoczynkowych w ewidencji wojskowej, o której mowa w art. 69 ustawy.

§ 11. Przepisy § 2–5 stosuje się odpowiednio do dodatkowego urlopu wypoczynkowego przysługującego żołnierzowi zawodowemu posiadającemu status weterana poszkodowanego.

Rozdział 3

Urlop zdrowotny, aklimatyzacyjny, okolicznościowy oraz zwolnienie od zajęć służbowych

§ 12. Urlopu zdrowotnego oraz zwolnienia od zajęć służbowych żołnierzowi zawodowemu udziela dowódca.

§ 13. Żołnierz zawodowy może wystąpić do dowódcy z wnioskiem o udzielenie urlopu zdrowotnego po zakończeniu leczenia w podmiocie leczniczym, a w uzasadnionych przypadkach także po zakończeniu leczenia ambulatoryjnego, gdy nie wymaga on już dalszego leczenia w tym podmiocie, ale nie odzyskał jeszcze pełnej zdolności do wykonywania obowiązków służbowych, lub nie jest w okresie wypowiedzenia stosunku służbowego, lub nie została wydana w stosunku do niego decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

§ 14. 1. O potrzebie udzielenia żołnierzowi zawodowemu urlopu zdrowotnego oraz o proponowanym wymiarze tego urlopu orzekają wojskowe komisje lekarskie właściwe do orzekania o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej.

2. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje żołnierza zawodowego dowódca.

3. Orzekając o potrzebie udzielenia żołnierzowi zawodowemu urlopu zdrowotnego, wojskowa komisja lekarska ocenia w szczególności:

- 1) rodzaj schorzenia oraz stopień upośledzenia stanu zdrowia żołnierza zawodowego;
- 2) rokowania odzyskania stanu zdrowia umożliwiającego żołnierzowi zawodowemu pełnienie obowiązków na zajmowanym stanowisku służbowym oraz możliwości wykonywania przez niego zadań służbowych.

§ 15. 1. Urlopu aklimatyzacyjnego udziela się żołnierzowi zawodowemu z urzędu, bezpośrednio po stawieniu się tego żołnierza w jednostce wojskowej po zakończeniu służby poza granicami państwa i po zakończeniu przez niego badań lekarskich określających jego zdolność do zawodowej służby wojskowej po zakończeniu służby poza granicami państwa.

2. Stawienie się żołnierza zawodowego w jednostce wojskowej potwierdza się w rozkazie dowódcy.

§ 16. 1. Dowódca udziela żołnierzowi zawodowemu, na jego wniosek, urlopu okolicznościowego w wymiarze:

- 1) od 3 do 5 dni roboczych w przypadku zawarcia związku małżeńskiego, urodzenia się dziecka, pogrzebu małżonka lub pogrzebu dziecka;
- 2) do 3 dni roboczych w przypadku zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko własne żołnierza, dziecko przysposobione, pasierba, dziecko przyjęte na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej, a także w przypadku pogrzebu rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i byłych prawnych opiekunów żołnierza albo jego małżonka.

2. Urlopu okolicznościowego w wymiarze od 1 do 5 dni roboczych można także udzielić żołnierzowi zawodowemu, na jego umotywowany wniosek, w celu załatwienia ważnych spraw osobistych.

3. Jeżeli z objęciem stanowiska służbowego jest związane przeniesienie się do innej miejscowości, dowódca, w której żołnierz zawodowy został wyznaczony na stanowisko służbowe, udziela temu żołnierzowi po stawieniu się tego żołnierza w tej jednostce urlopu okolicznościowego w wymiarze od 3 do 5 dni roboczych w zależności od odległości miejscowości, w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe, oraz warunków służbowych i osobistych żołnierza zawodowego, chyba że względy służbowe lub osobiste żołnierza zawodowego przemawiają za udzieleniem tego urlopu w terminie późniejszym.

§ 17. 1. Żołnierz zawodowy może wystąpić do dowódcy z umotywowanym wnioskiem o udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

2. Zwolnienie od zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w przypadku:

- 1) sprawowania osobistej opieki nad małżonkiem lub dzieckiem, gdy z żołnierzem zawodowym nie zamieszkują członkowie rodziny, którzy mogą taką opiekę zapewnić;
- 2) sprawowania osobistej opieki nad rodzicami, gdy w tej samej miejscowości nie ma innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę rodzicom żołnierza zawodowego.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty uzasadniające potrzebę sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny:

- 1) zaświadczenie lekarskie stwierdzające konieczność sprawowania opieki nad członkiem rodziny albo orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji członka rodziny, albo odpis skrócony aktu urodzenia dziecka oraz
- 2) zaświadczenie lub oświadczenie żołnierza zawodowego o osobach wspólnie zamieszkałych z żołnierzem zawodowym albo zamieszkałych w tej samej miejscowości w razie sprawowania osobistej opieki nad rodzicami.

4. Po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, dowódca może udzielić żołnierzowi zwolnienia od zajęć służbowych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia normalnego toku służby w jednostce wojskowej.

5. Fakt udzielenia żołnierzowi zwolnienia od zajęć służbowych ogłasza się w rozkazie dowódcy.

§ 18. 1. Do udzielenia urlopu okolicznościowego z tytułu sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny stosuje się przepisy § 17.

2. Jeżeli żołnierz zawodowy spełnia warunki do udzielenia urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego oraz urlopu rodzicielskiego, urlopu okolicznościowego z tytułu sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny udziela się po wykorzystaniu tych urlopów.

§ 19. 1. W razie zaistnienia innych przyczyn uzasadniających udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku sprawowania przez żołnierza zawodowego osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny lub urlopu okolicznościowego z tytułu sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny żołnierz niezwłocznie informuje o tym dowódcę.

2. Dowódca w przypadku, o którym mowa w ust. 1, decyduje o powrocie żołnierza zawodowego do wykonywania obowiązków służbowych albo o kontynuacji zwolnienia od zajęć służbowych lub urlopu okolicznościowego.

§ 20. 1. Żołnierz zawodowy lekarz lub żołnierz zawodowy lekarz dentysta po zawarciu umowy na szkolenie specjalizacyjne z podmiotem leczniczym prowadzącym szkolenie zwraca się do dowódcy z wnioskiem o wyznaczenie dni, w których będzie zwalniany od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji, w którym podaje nazwę i adres podmiotu leczniczego prowadzącego specjalizację.

2. Do wniosku żołnierz zawodowy lekarz lub żołnierz zawodowy lekarz dentysta dołącza:

- 1) kopię umowy na szkolenie specjalizacyjne;
- 2) propozycję dni, w których chciałby uczestniczyć w szkoleniu specjalizacyjnym.

3. Dowódca po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, udziela zwolnienia od zajęć służbowych i określa w rozkazie dziennym dni, w których żołnierz zawodowy lekarz lub żołnierz zawodowy lekarz dentysta jest zwolniony od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji medycznej.

Rozdział 4

Odwołanie lub wstrzymanie urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych oraz zwrot kosztów

§ 21. 1. Dowódca informuje żołnierza zawodowego o fakcie odwołania go z całości lub części urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego lub wstrzymaniu urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części przed jego udzieleniem i potwierdza wystąpienie tej okoliczności w formie notatki służbowej.

2. Dowódca, który odwołał żołnierza zawodowego z całości lub części urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego lub wstrzymał mu udzielenie tego urlopu, odnotowuje ten fakt w rozkazie, podając przyczynę oraz datę odwołania lub wstrzymania tego urlopu.

3. Udzielenie urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego na skutek odwołania żołnierza zawodowego z całości lub części urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymania żołnierzowi zawodowemu urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego odbywa się na wniosek żołnierza zawodowego złożony do dowódcy, który udziela urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia normalnego toku służby w jednostce wojskowej. Przepis § 2 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. Zwrot kosztów spowodowanych odwołaniem żołnierza zawodowego z całości lub części urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymaniem urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego odbywa się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego złożony do dowódcy.

2. Wysokość zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, jest obliczana na podstawie dowodów stwierdzających koszty faktycznie poniesione przez żołnierza zawodowego dołączanych do wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje w terminie 14 dni.

Rozdział 5

Przepisy przejściowy i końcowy

§ 23. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: z up. *M. Wiśniewski*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 października 2020 r. w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. poz. 1755), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 822 ust. 6 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347).